

Νόρμαν Μάιλερ (Norman Mailer), 1923 - 2007

"Αμερικανός μυθιστοριογράφος (γεννήθηκε το 1923 στο Λονγκ Μπραντς του Νιου Τζέρσυ, ΗΠΑ), ο οποίος καλλιέργησε με επιτυχία ένα δημοσιογραφικό ύφος, παρουσιάζοντας πραγματικά γεγονότα μέσα από την πλούσια σε υποκειμενικό στοιχείο και σε φαντασία μορφή του μυθιστορήματος. Με τα έργα του άσκησε ριζοσπαστική κριτική στον ολοκληρωτισμό, τον οποίο θεωρεί συμφυή με τη συγκεντρωτική δομή της εξουσίας στην Αμερική του 20ού αιώνα.

Ο Μάιλερ αποφοίτησε από το Χάρβαρντ το 1943 με ειδικότητα στην αεροναυτική μηχανική. Το 1944 κατατάχθηκε στον στρατό και υπηρέτησε στον Ειρηνικό ώς το 1946. Ενώ είχε ήδη εγγραφεί στη Σορβόνη, στο Παρίσι, έγραψε το *Οι γυμνοί και οι νεκροί* (*The Naked and the Dead*, 1948), που χαιρετίστηκε αμέσως ως ένα από τα τελειότερα αμερικανικά μυθιστορήματα που γεννήθηκαν από τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο.

Η επιτυχία του αυτή, στα 25 του χρόνια, τον έκανε να ελπίζει ότι θα αναδειχνόταν από συγγραφέας πολεμικών μυθιστορημάτων σε ηγετική μορφή της μεταπολεμικής γενιάς στον χώρο της λογοτεχνίας. Η αναζήτηση όμως θεμάτων και μορφών που θα του έδιναν τη δυνατότητα να εκφράσει την ουσία εκείνων τα οποία ο ίδιος θεωρούσε ως τα προβλήματα του καιρού του τον παγίδεψε σε έργα αναζήτησης, που έβρισκαν πολύ μικρή απήχηση στο πλατύ κοινό. Το δεύτερο μυθιστόρημα του *Στο χείλος τής βαρβαρότητας* (*Barbary Shore*, 1951) και το *Πάρκο ελαφιών* (*The Deer Park*, 1955) έγιναν δεκτά από την κριτική με εχθρότητα και ανάμικτα σχόλια. Το επόμενο σημαντικό έργο του ήταν ένα μεγάλης έκτασης δοκίμιο με τον τίτλο *Ο Λευκός Νέγρος* (*The White Negro*, 1957), μια γεμάτη συμπάθεια μελέτη ενός περιθωριακού κοινωνικού φαινομένου - των «χίπις».

Το 1959 ο Μαίηλερ προσείλκυσε και πάλι την προσοχή με τις Αυτοδιαφημίσεις του (Advertisements for Myself), μια συλλογή από ημιτελείς ιστορίες, τμήματα από μυθιστορήματα, δοκίμια, σχόλια, σημειώσεις σε καρνέ και ιδέες για μυθιστόρημα. Αυτό το συνονθύλευμα, ως τρόπος αυτοαπογύμνωσης και αυτοαποκάλυψης, κίνησε τον θαυμασμό της νεώτερης γενιάς, που αναζητούσε νέους τρόπους ζωής και νέες μορφές τέχνης. Τα μεταγενέστερα μυθιστορήματα του Μαίηλερ Αμερικανικό όνειρο (An American Dream, 1965) και Γιατί είμαστε στο Βιετνάμ; (Why are we in Vietnam?, 1967) διαβάστηκαν πλατιά, αν και δεν είχαν επιτυχία στον χώρο τής κριτικής.

Σε σύγκρουση με την κριτική και με τους αναγνώστες, ο Μαίηλερ εκτιμήθηκε λιγότερο ως μυθιστοριογράφος και περισσότερο ως δημοσιογράφος με τις Στρατιές της νύχτας (The Armies of the Night, 1968), το Μαϊάμι και η πολιορκία του Σικάγου (Miami and the Siege of Chicago, 1968) και το Για μια φωτιά στο φεγγάρι (Of a Fire on the Moon, 1970). Από τα έργα του αξίζει ακόμη να αναφερθούν οι συλλογές δοκιμίων, Τα χαρτιά τού προέδρου (The Presidential Papers, 1963) και Κανίβαλοι και χριστιανοί (Cannibals and Christians, 1966), Το τραγούδι τού εκτελεστή (The Executioner's Song, 1979), μυθιστόρημα βασισμένο στη ζωή του κατάδικου δολοφόνου Γκάρυ Γκίλμορ, Αρχαία βράδια (Ancient Evenings, 1983), ο πρώτος τόμος μιας τριλογίας για την Αίγυπτο και Τα σκληρά παληκάρια δεν χορεύουν (Tough Guys Don't Dance, 1984), ένα σύγχρονο μυθιστόρημα αγωνίας και μυστηρίου («θρίλερ»). Έπειτα από το Harlot's Ghost (1991), εξέδωσε μια μελέτη για τον Λη Χάρβυ Όσβαλντ με τίτλο Η ιστορία τού Όσβαλντ (Oswald's Tale, 1995), το βιβλίο Πορτραίτο του Πικάσο σε νεαρή ηλικία (Portrait of Picasso as a Young Man, 1995) και μια παράδοση αναθεώρησης της ιστορίας του Ιησού με τίτλο Το κατά τον Υιόν Ευαγγέλιον (The Gospel According to the Son, 1997)".

(Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς Μπριτάννικα)

<http://www.haef.gr/libraries/biographies/mailer.php>